

T. JUSZKIEWICZ

OPORNOŚĆ SZCZURÓW NA WYSOKĄ TEMPERATURĘ OTOCZENIA
PO STOSOWANIU CHLOROPROMAZYNY, REZERPINY
I KWASU ASKORBINOWEGOZ. Zakładu Farmakologii Doświadczalnej i Lecznictwa Instytutu Weterynarii
w Puławach

Kierownik Zakładu: dr T. Juskiewicz

W badaniach usiłowano porównać wpływ wstrzykiwania domięśniowego chloropromazy, rezerpiny i kwasu askorbinowego na zawartość kwasu askorbinowego w nadnerczach, wagę nadnerczy i wytrzymałość szczurów na temperaturę otoczenia — 43°C. Okazało się, że żaden ze stosowanych związków nie zapobiegał całkowicie spadkowi stężenia kwasu askorbinowego, który zachodzi w nadnerczach przy hipertermii. W porównaniu jednak z grupą kontrolną, nadnercza szczurów doświadczalnych, które otrzymały wymienione preparaty, wykazywały wyraźnie wyższą ($P < 0.001$) zawartość kwasu askorbinowego i mniejszy wzrost wagi gruczołów.

W momencie kiedy średnio po 75 minutach padało 50% zwierząt kontrolnych na skutek przegrzania, to ilość przeżywających szczurów doświadczalnych, które otrzymały chloropromazynę wynosiła ponad 81%, rezerpinę — 68% i kwas askorbinowy — 75%. Jednakże różnice te zostały potwierdzone statystycznie, po zastosowaniu metody Chi-kwadrat, jedynie w odniesieniu do grup, które otrzymały chloropromazynę. U szczurów, którym wstrzyknięto chloropromazynę, a także u tych, które otrzymały wyższe dawki rezerpiny lub kwas askorbinowy, temperatura ciała była nieco niższa w porównaniu z grupą kontrolną. Różnice te występowały jednak tylko u zwierząt żywych. Temperatury ciała zwierząt kontrolnych i otrzymujących chloropromazynę, rezerpinę lub kwas askorbinowy nie różniły się w momencie śmierci.